

กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่

Creation of Modern Thai Play Scripts

ยุทธนา บุญอาษาทอง*

Yuttana Boonarchatong**

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้ศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา กระบวนการคิดสร้างสรรค์ วิธีการเขียนบทละครเวที และเทคนิคเฉพาะบุคคลผู้เขียนบทละครเวที การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้เขียนบทละครเวทีจำนวน 5 คน ที่มีผลงานต่อเนื่องมากกว่า 10 ปี

ผลการวิจัยพบว่า การสร้างสรรค์บทละครเวทีที่มีการคิดจากบทดั้งเดิม และบทดัดแปลง มีความคิดมาจาก สิ่งที่เกิดรอบตัว เหตุการณ์ปัจจุบัน สังคม ประวัติศาสตร์ และจากตนเองโดยผู้เขียนบทมีเทคนิคเฉพาะบุคคล ทำให้เกิดเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งมีกระบวนการ

*อาจารย์ประจำสาขาการสื่อสารการแสดงดิจิทัล คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 110/1-4 ถนนประชาชื่น เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210 ช่องทางการติดต่อ : 081-857-2292

**Lecturer, Faculty of Communication Arts, Dhurakij Pundit University, Bangkok, Thailand Telephone : 081-857-2292

เขียนบทประกอบไปด้วย ความชอบแรงบันดาลใจ การอ่านบทประพันธ์ การหาข้อมูล การเขียนโครงเรื่อง โครงเรื่องขยาย การแสดงสด การซ้อม และบทแสดง

คำสำคัญ: การเขียนบทละคร / การเขียนบทละครเวที / กระบวนการคิดสร้างสรรค์ / เทคนิคการเขียนบทละครเวที

Abstract

This research aims to analyze creation of modern Thai play scripts. The objective of this research is to study the creative process and individual techniques of Thai play script writing. The research uses qualitative approach by in-depth interviewing 5 Thai play script writers that have worked more than 10 years.

The research result shows that the creative process and individual techniques of Thai play script writing have original script and adaptation script. The script was inspired by situation, news, societal context, history and writer's life. Thus, the script writing process consists of building inspiration, reading, researching, improvise and rehearsal, making plot, treatment and play-text.

Keyword: Script Writing / Play Script / Creative Process / Script Writing Techniques

บทนำ

การแสดงละครเวทีคือหนึ่งศาสตร์ทางด้านศิลปะที่มีการผลงานทางด้านศิลปะแขนงต่างๆไว้ด้วยกันทั้งศิลปะการแสดง การออกแบบฉากเวที การออกแบบเครื่องต่างกาย รวมถึงงานด้านวรรณกรรม การเขียนบท ซึ่งเป็นอีกหนึ่งสาขาที่มีความเฉพาะตัว ที่สามารถสะท้อนการทำงานของผู้สร้างสรรค์ และรวมถึงยุคสมัยสังคม ละคร เป็นศิลปะที่เกี่ยวกับมนุษย์ เพราะตัวละคร ที่แสดงมีการวิเคราะห์ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์การเวียนแบบพฤติกรรมของมนุษย์นั่นเอง ซึ่งละครมีความมุ่งหมายที่ตอบความต้องการของมนุษย์ 3 ระดับคือระดับอารมณ์ ระดับสมอง และ ระดับจิตใจ (สดใส พันธุ์โกมล 2538)

ปัจจุบันศิลปะการแสดงละครเวทีมีความนิยมขึ้น และการเรียนการสอนด้านศิลปะการแสดงประยุกต์ สาขาการแสดงในหลายมหาวิทยาลัย แต่ยังคงขาดบทละครเวทีที่เป็นบทดั้งเดิม (Original Script) ของไทย โดยหลายมหาวิทยาลัยมีการนำบทละครมาแปล จากบทละครเวทีต่างประเทศ และนำมาทำการแสดง ซึ่งปัจจุบันในประเทศไทยที่มีคณะละครที่ทำการแสดงละครเวทีสมัยใหม่ที่ได้ทำการแสดงเป็นเวลาต่อเนื่องมาหลายปี มีการนำเสนอการแสดงเป็นบทละครแบบดั้งเดิมของไทยเอง และบทละครแบบดัดแปลง (Adaptation) มีการจัดทำการแสดง ซึ่งมีวิธีนำเสนอและบทน่าสนใจ ได้การยอมรับจากผู้ชม แต่ขาดการรวบรวมกระบวนการความคิดงานสร้างสรรค์บทละคร วิธีการคิด และเทคนิคเฉพาะบุคคล รวมถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเล่นบทละคร

บทละครเวทีคือ ศิลปะการแสดงที่ผ่านตัวหนังสือนำเสนอเรื่องราว ความคิด ตัวละคร และวิธีการนำเสนออย่างมีศิลปะ โดยผ่าน

การแสดงบนเวที ที่มีการทำการแสดงโดยใช้เทคนิค การแสดงของละครเวที ซึ่งมีผู้ชมสามารถตอบสนองความรู้สึกของการของการแสดงหรือนักแสดง โดยไม่มีสื่ออื่นมาเป็นตัวกลางในคั่นกลางระหว่าง การแสดงกับผู้ชม เช่น ละครโทรทัศน์ จะมีโทรทัศน์เป็นสื่อคั่นระหว่างนักแสดงกับผู้ชม หรือภาพยนตร์มีจอภาพที่คั่นกลางระหว่างการแสดงกับผู้ชม ละครเวทีผู้ชมสามารถอยู่ใกล้ชิดกับนักแสดง สามารถรับรู้อารมณ์ ความรู้สึก ดีใจ เสียใจ หรือโกรธ ของนักแสดงได้ ซึ่งบางเรื่องผู้ชมสามารถรับรู้ความจริงของเรื่องราวราวกับเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ที่กำลังชม การแสดงละครเวทีจะมีความสดใหม่ ทูกรอบที่ได้ทำการแสดง ซึ่งละครเวทีมีผู้ชมในโรงละครเฉพาะกลุ่ม และขนาดของผู้ชมจะมีความรู้สึกร่วม โดยผ่านองค์ประกอบจากทฤษฎีการละครของ อริสโตเติล ละครเวทีจะประกอบไปด้วยโครงเรื่อง (Plot) ตัวละคร (Character) ความคิด (Thought) ภาษา (Diction) เพลง (Song) และภาพ (Spectacle) แต่ในปัจจุบันมีการประยุกต์จากเพลงเป็นเสียงประกอบ

ซึ่งครั้งนี้ผู้เขียนได้ศึกษาเทคนิค ผู้เขียนบทละครเวทีสมัยใหม่ ที่มีผลงานต่อเนื่องมากกว่า 10 ปี งานสร้างสรรค์สื่อสารกับคนดูผ่านบทละครเวทีที่สร้างสรรค์ขึ้น โดยศึกษากระบวนการคิดสร้างสรรค์ วิธีการสร้างสรรค์บท เทคนิค และความคิดสร้างสรรค์เฉพาะบุคคล และปัจจัยภายในภายนอกที่มีผลต่อการเขียนบทละครเวที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดการสร้างบทละครเวที
2. เพื่อศึกษาวิธีการและกระบวนการทำงานบทละครเวที

3. เพื่อศึกษาเทคนิคเฉพาะบุคคลของผู้สร้างบทละครเวทีสมัยใหม่ของไทย
4. เพื่อศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์บทละครเวทีไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาวิจัยโดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 5 คน จากกลุ่มผู้จัดละครเวที 5 กลุ่ม โดยคัดเลือกจากกลุ่มละครที่มีผลงานต่อเนื่องกัน 10 ปี

- สัมภาษณ์ สินีนาฏ เกษประไพ จากกลุ่มพระจันทร์เสี้ยว
- สัมภาษณ์ นิกร แซ่ตั้ง จากกลุ่มละครแปดคุณแปด
- สัมภาษณ์ ปานรัตน์ กริชชาญชัย จากกลุ่มละคร New Theater Society
- สัมภาษณ์ นัท นवलแพง จากกลุ่มละครเส้าสูง
- สัมภาษณ์ ญัฐพล คุ่มเมธา จากกลุ่มละครเบบี๋มายด์

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบความคิดจะประกอบไปด้วยกระบวนการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผลการวิจัยโดย

1. กระบวนการความคิดสร้างสรรค์ วิธีการก่อนที่จะสร้างบทละคร มีกระบวนการอย่างไร
2. วิธีการสร้างบทละคร การสร้างสรรค์มีการดำเนินการจัดการทำงานอย่างไร
3. ความคิดสร้างสรรค์เฉพาะคน แต่ละบุคคลมีวิธีคิดวิธีการสร้างสรรค์อย่างไร
4. ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ การคิดงานสร้างสรรค์
5. ผลการวิจัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) และการศึกษาบทละคร รวมทั้งจากการค้นคว้าและการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ ตำรา และเอกสารประกอบการสอนในวิชาที่เกี่ยวข้อง

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) แบบมีโครงสร้างคำถาม ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้เขียนบทละครเวที
2. กระบวนการคิดสร้างสรรค์
3. วิธีการสร้างสรรค์บท
4. ความคิดสร้างสรรค์เฉพาะบุคคล
5. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเขียนบทละคร

องค์ประกอบของละคร

อริสโตเติล ปรมาจารย์ชาวกรีกในศตวรรษที่ 4 ก่อนคริสต์ศักราช กล่าวไว้ในหนังสือกวีศาสตร์ (Poetics) ว่าละครประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ส่วน โดยเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ โครงเรื่อง ตัวละคร ความคิด ภาษา เพลง และภาพ (นพมาศ แวงหงส์, 2550:3-13)

1. **โครงเรื่อง (Plot)** โครงเรื่องโดยทั่วไปจะมีการแบ่งให้มีส่วนประกอบต่างๆดังต่อไปนี้

1.1 การกระทำในละคร (Dramatic action) ลักษณะสำคัญของละครจะเสนอเรื่องราวออกมาในรูปแบบของการกระทำ ไม่ใช่การบรรยายหรือการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นไปแล้ว ตัวละครด้วยกันต้องมีการบอกความต้องการของการคุย หรือเกิดความขัดแย้ง ของตัวละครหลัก (Protagonist) กับตัวละครฝ่ายตรงข้าม (antagonist) นำไปสู่ความต้องการหลักของตัวละคร (objective)

1.2 การปูพื้น (Exposition) เป็นการเปิดฉากของละคร ผู้ชมจะยังไม่รู้ว่าละครเรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร ตัวละครเป็นใครบ้าง มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างไร อยู่ในสภาพแวดล้อมแบบไหน มีความคิดความอ่านอย่างไร มีความต้องการอะไร มีอะไรเกิดขึ้นก่อนหน้านั้น ฯลฯ จึงจำเป็นต้องมีการปูพื้นเพื่อให้รู้ถึงภูมิหลังและความเป็นมาของเรื่องราวและตัวละคร ก่อนที่จะดำเนินเรื่องไปข้างหน้า

1.3 การเตรียมเรื่อง (Foreshadowing) เป็นการวางเรื่องก่อนจะไปถึงเหตุการณ์จริงตัวละครต้องมีความน่าเชื่อถือต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น คนดูจะสามารถหวนระลึกถึงและเข้าใจได้ต่อจุดหักเหที่เกิดขึ้นหรือการตัดสินใจของตัวละครที่อาจจะเกิดขึ้น

1.4 จุดเริ่มเรื่อง (Point of attack) คือช่วงเวลา ณ จุดที่นักเขียนจับมาเป็นตอนเริ่มต้นของการกระทำในละครก่อนที่จะพัฒนาเรื่องต่อไป ในทิศทางที่วางไว้ นักเขียนอาจเลือกใช้จุดเริ่มเรื่องช้าหรือจุดเริ่มเรื่องเร็วก็ได้ขึ้นอยู่กับการวางโครงเรื่อง

1.5 เหตุการณ์กระตุ้น (Inciting incident) คือสิ่งที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นแรงผลักดัน ให้ตัวละครประสบปัญหาที่จะต้องสะสางหรือแก้ไขต่อไป เหตุการณ์กระตุ้นมักจะนำไปสู่ปัญหาหลักของละครเรื่อง

1.6 ความยุ่งยาก (Complication) เหตุการณ์กระตุ้นคือความยุ่งยากความยุ่งยากคือแรงผลักดันแรงใหม่ที่เข้ามาสู่เรื่องและมีผลต่อทิศทางในการดำเนินเรื่อง

1.7 การค้นพบ (Discovery) ในระหว่างที่เหตุการณ์ การค้นพบของตัวละครจะมีผลให้ตัวละครตัดสินใจกระทำบางอย่างหรืออย่างหนึ่งซึ่งทำให้เรื่องราวของละครดำเนินต่อไปหรือถึงจุดลงเอยได้

1.8 จุดสูงสุด (Climax) คือช่วงขณะที่ความตึงเครียดขึ้นไปถึงจุดสูงสุดในละคร บทละครส่วนมากจะมีการดำเนินเรื่องที่มีความตึงเครียดมากขึ้นเรื่อยๆ จนนำไปสู่จุดสุดยอดของเรื่อง

1.9 จุดวิกฤติ (Crisis) จุดวิกฤติหมายถึงช่วงเวลาที่ตัวละครต้องตัดสินใจเลือกทางเดินต่อไปข้างหน้า การตัดสินใจนี้มักจะมีผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงตามมา

1.10 การคลี่คลาย (Denouement) คือ การคลี่คลายเป็นการแก้หรือสะสางปมความยุ่งยากที่ขมวดเข้าไว้ก่อนหน้านั้น และแสดงให้เห็นผลสุดท้ายของตัวละครหลักในเรื่อง

1.11 เอกภาพ (Unity) การละครในอดีตที่มีการสร้างเอกภาพของละครเวที เรียกว่า เอกภาพทั้งสาม ซึ่งหมายถึง เอกภาพของโครงเรื่อง หรือเอกภาพของการกระทำ เอกภาพของเวลา และเอกภาพของสถานที่ ซึ่งมีผลต่อนักเขียนบทในยุคต่อมา

2. ตัวละคร (Character)

การวางตัวละครของละครเวทีสามารถวิเคราะห์ตัวละครได้โดยพิจารณาลักษณะของตัวละครในด้านต่างๆ ดังนี้

2.1. รูปลักษณ์ภายนอก ซึ่งหมายถึงรูปร่างหน้าตา เพศ อายุ ความสูงต่ำดำขาว กิริยาอาการ ฯลฯ

2.2. สถานะทางสังคม ซึ่งหมายถึงอาชีพ ฐานะ ความเชื่อทางศาสนา ความเกี่ยวพันในครอบครัวและสังคมแวดล้อม ฯลฯ

2.3. จิตวิทยา ซึ่งรวมถึงภูมิหลังที่มีส่วนกำหนดนิสัยใจคอทัศนคติ ความปรารถนาในส่วนลึก ความชอบความเกลียด ฯลฯ

2.4. คุณธรรม ซึ่งหมายถึงสำนึกและความละเอียดรอบาป ความยุติธรรม ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ฯลฯ

การสร้างตัวละครให้มีลักษณะความเป็นปัจเจกบุคคล มีความคิด ความต้องการ และความน่าเชื่อถือ (Francis Hodge อ่างใน พรรณศักดิ์ สุชี, 2541:32) ประกอบไปด้วย ความปรารถนาสูงสุด (Desire) ความตั้งใจ (Will) ความมีศีลธรรม (Moral Stance) รูปลักษณ์ (Decorum) สภาวะอารมณ์ (Character Mood Intensity)

3. ความคิดหรือ แก่นของเรื่อง (Thought)

ความคิดในละคร บทละครทุกเรื่องจะต้องมีความคิดแฝงอยู่ด้วย บทละครจะต้องมีความคิดบางอย่างแสดงออกมาอยู่เสมอ ซึ่งบางครั้งตัวละครหลักได้เรียนรู้ความคิดจากเรื่อง สะท้อนไปถึงผู้ชม ซึ่งละครจะทำหน้าที่ถ่ายทอดความนี้ออกมาให้ผู้ชม

4. ภาษา (Diction) หรือบทสนทนา (Dialogue)

เนื่องจากความจำกัดในด้านการนำเสนอ การใช้ภาษาในละครจะต้องสื่อความหมายให้ผู้ชมเข้าใจชัดเจนในทันที คนดูไม่มีโอกาสหยุดคิดใคร่ครวญในระหว่างการดู เพราะละครจะต้องดำเนินเรื่องต่อไปเรื่อยๆ ฉะนั้น บทสนทนาในละครจึงมักจะมีลักษณะกระชับ กระฉับ ชัดและน่าสนใจ เข้าใจง่ายในการสื่อสาร

5 เสียง (Sound)

เสียงในละครอาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภท

5.1. เสียงที่นักแสดงพูด ทั้งนี้โดยแยกออกจากความหมายของสิ่งที่พูด

5.2. เพลงและดนตรี ทั้งที่มีเนื้อร้องและมีแต่ทำนอง

5.3. เสียงประกอบเรื่อง เช่น เสียงฝนตกฟ้าร้อง เสียงเครื่องดนตรี เสียงนกร้อง

6. ภาพ

ภาพในละครหมายถึงสิ่งที่คนดูมองเห็นทั้งหมดในระหว่างการดูละคร รวมทั้ง ฉาก แสง เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า เครื่องประกอบฉาก ตลอดจนไปถึงท่าทางและสิ่ง que นักแสดงนำบนเวที เช่น น้ำดื่ม สวมเสื้อ สวมบูท กระแอม เช็ดเหงื่อ ฯลฯ

วัตถุดิบในการคิดจากการเขียนบทละคร

นักเขียนบทละครได้วัตถุดิบในการเขียนจากที่ใด โดย(Jeffery Hatcher อ้างใน พรศักดิ์ สุชี, 2541:113)

1. จากประวัติศาสตร์
2. จากข่าวหรือเหตุการณ์ร่วมสมัย
3. จากสิ่งแวดล้อมและหน้าที่การงาน
4. จากแนวคิดและทัศนคติที่มีต่อการเมืองและสังคม
5. จากตนเอง จากครอบครัว และจากเพื่อนฝูง คนรอบข้าง
เพื่อเป็นข้อมูลหรือแรงจูงใจในความคิดในการเสนอเรื่อง นำมาเขียนเป็นบทละคร โดยมีที่มาของเรื่องเพราะบท

การดัดแปลงบทประพันธ์มาเป็นบทละคร (Adaptation)

การสร้างบทละครเวทีที่มีการทำบทจากบทดั้งเดิม (Original) หรือแปลจากบทละครต่างประเทศ และมีการดัดแปลงจากบทละคร (Adaptation) ซึ่งวิธีการนำบทละครดั้งเดิมมาดัดแปลงมีวิธีการดังต่อไปนี้ (นราพร สังข์ชัย, 2551:170-172)

1. การสร้างโครงเรื่อง

- การอ่านอย่างเข้าใจในบทนั้น
- วิเคราะห์โครงเรื่องของบทประพันธ์
- เขียนเรื่องย่อ และมีการเพิ่มมุมมองของผู้เขียน การเขียนแก่นของเรื่อง ควรเก็บแก่นหลักของเรื่องไว้ แต่จะเพิ่มรายละเอียดเพิ่มขึ้นได้

2. การสร้างตัวละคร ให้มีตัวละครเอก หรือตัวที่มีการกระทำหลักอยู่ มีการเพิ่มตัวละครที่มีความสำคัญต่อการกระทำหรือมี

ผลกระทบต่อตัวละครหลัก การทิ้งหรือตัดตัวละครออก สำหรับตัวละครที่ไม่สำคัญกับเรื่อง การรวมตัวละคร คือการนำหลายตัวละครรวมกันและสร้างบุคลิกของตัวละครใหม่ขึ้นมาแทนที่จะตัดตัวละครแบบนี้ออกไป

3. การกำหนดเวลา ฉาก และสถานที่

ผู้เขียนต้องพยายามคงรายละเอียดของบทประพันธ์ เช่นระดับของเวลา ช่วงเวลาที่เกิดขึ้น หากมีความจำเป็นในการปรับ เรื่องเวลาและสถานที่ ก็สามารปรับได้ให้เข้ากับเวลาการผลิตจริง หรือบริบทของสถานที่ในการแสดง

4. การดำเนินเรื่อง การลำดับการดำเนินเรื่องเล่าตามเหตุการณ์ การลำดับตามเวลาที่เกิดขึ้น ลำดับตามความน่าสนใจ

5. การเขียนบทบรรยายและบทสนทนา ควรนำบทสนทนาและคำบรรยายดั้งเดิมใส่ในบทละคร หรือปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมของบริบทของเรื่องละครแต่ละเรื่องมีที่มาและเรื่องราวที่ต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่สามารถสรุปผลวิจัยได้ดังนี้

ละครเวทีไทยมีการนำเสนอละครเวทีหลายรูปแบบและหลายประเภท แต่การวิจัยครั้งนี้ ศึกษารูปแบบนำเสนอในละครมีดังต่อไปนี้

สัมภาษณ์ ปานรัตน์ กริชชาญชัย ละครดัดแปลง กลุ่มละคร New Theater Society

สัมภาษณ์ นันท นวลแพง ละครเสียดสี กลุ่มละครเสาสงู

สัมภาษณ์ นิกร แซ่ตั้ง ละครสะท้อนสังคม กลุ่มละครแปดคุณแปด

สัมภาษณ์ สินีนาฏ เกษประไพ ละคร Physical Theater กลุ่ม
พระจันทร์เสี้ยว

สัมภาษณ์ ณัฐพล คุ้มเมธา ละครใบ้ กลุ่มละครเบบี๋มายด์

1. กระบวนการคิดการสร้างบทละครเวที สรุปได้ดังนี้

การสร้างละครเวทีในประเทศไทยเริ่มจากการใช้บทละครจากต่างประเทศเพื่อสร้างเป็นบทละคร โดยการแปล หรือดัดแปลงบทละคร แต่ในปัจจุบันเริ่มมีการสร้างบทละครเวทีในประเทศไทย การสร้างบทแบบดั้งเดิม (Original) ซึ่งผู้เขียนบทโดยมากใช้พื้นฐานการสร้างบทละครจาก อริสโตเติล (Aristotle) ที่แบ่งองค์ประกอบของบทละครเป็น โครงเรื่อง (Plot) ตัวละคร (Character) ความคิด (Thought) ภาษา (Diction) เพลง (Song) และ ภาพ (Spectacle) ซึ่งต้องเข้าใจดี และเข้าใจประเภทของละครและการนำเสนอของบทละครได้

รูปแบบการสร้างบทละครจะแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท

1. มีบทละคร คือ ประเภทที่เขียนเป็นบทออกมาเป็นการกระทำ และบทพูดทุกอย่างองค์ประกอบของละครครบ พิมพ์บทออกมา

2. ไม่มีบท คือ ประเภทที่เขียนแต่โครงเรื่องขยายออกมา เป็นเพียงการจดบันทึกของผู้เขียนบท หรือผู้กำกับ เขียนแต่สถานการณ์ให้นักแสดงแสดงเอง โดยการซ้อมหลายครั้ง

การคิดสร้างบทละครเกิดจากความคิดที่รอบตัวของผู้เขียนบทที่มีความรู้สึกต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นกับตนเอง ครอบครัวยุคนรอบข้าง หรือ จากข่าวเหตุการณ์ร่วมสมัย แนวคิดทัศนคติที่มีต่อ

การเมืองและสังคม ที่มีผลกระทบต่อผู้เขียน โดยผู้เขียนบทจะใช้วิธีคิด และวิธีการนำเสนอในรูปแบบละครของตนเอง ซึ่งแต่ละแบบมีวิธีการ คิดที่คล้ายกัน ละครดัดแปลง ละครเสียดสี ละครสะท้อนสังคม ละคร Physical Theater ละครใบ้ ความคิดเริ่มต้นจากความรู้สึกของตนเองที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างบทละคร

การสร้างโครงเรื่องต้องมีการสร้างโครงเรื่องที่น่าสนใจและเป็นเหตุเป็นผลเข้าใจได้ ซึ่งหลักการสร้างโครงเรื่องจะประกอบไปด้วย การเปิดเรื่องต้องให้รู้จักตัวละครอย่างน่าสนใจ การพัฒนาเรื่องต้องมีการ ทำให้ปมปัญหาอย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่จุดวิกฤต จากความตื้นตันต้อง คลี่คลายเรื่องอย่างเข้าใจ และจบเรื่องให้น่าสนใจ ซึ่งผู้เขียนบทจะเน้น หลักๆดังที่กล่าวมา

ความขัดแย้งอาจต้องแยกออกมาให้ชัดเจนเพราะความขัดแย้ง คือสถานการณ์ที่ให้เรื่องดำเนินต่อไป ซึ่งจะเป็นความขัดแย้งระหว่าง คนกับคน คนกับจิตใจตัวเอง คนกับสถานที่ คนกับธรรมชาติ คนกับสิ่ง เห็นธรรมชาติ ซึ่งการเพิ่มความขัดแย้งทำให้เรื่องมีสถานการณ์ที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

การกำหนดภาพบนเวที คือการทำให้ผู้ชมเห็นภาพมากขึ้น ฉาก สถานที่ ทำให้ผู้ชมเชื่อในเรื่องราวที่เกิดขึ้น มักจะกำหนดให้สอดคล้อง กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละคร แต่สำหรับละครเวทีสมัยใหม่อาจมี การลดทอนฉากหรือภาพบนเวทีให้เข้าใจสื่อสารได้ง่ายขึ้น เพราะเกิด จากสถานที่ที่ไม่ใหญ่มาก หรืองบประมาณไม่มาก ผู้เขียนบทจึงมีบทบาท ในการคิดภาพสำหรับสถานที่แสดง และเทคนิคของละครเวทีให้เข้ากับ สถานที่แสดง

ตัวละครคือผู้ถ่ายทอดบทโดยการแสดงให้ผู้ชมเข้าใจ ถ้าผู้เขียนบททราบถึงผู้แสดงจะช่วยในการเขียนบทอย่างมาก เพราะสามารถทำให้ลักษณะตัวละครน่าสนใจได้มากขึ้น โดยสร้างจากตัวละครที่มีอยู่จริงในเหตุการณ์ หรือตัวละครสร้างใหม่ที่น่าสนใจ

ภาษา หรือบทพูดในละคร ต้องสื่อสารให้ผู้ชมได้เข้าใจ ต้องเป็นภาษาตามยุคสมัยของละคร แต่ต้องพูดให้เข้าปากกับนักแสดงจะช่วยในการแสดงให้นักแสดงดูพูดสมจริงได้มากขึ้น ซึ่งผู้เขียนบทต้องสังเกตวิธีพูดของคนในอาชีพต่างๆ ลักษณะที่แตกต่างกันออกไป

เพลง สำหรับเพลงที่ใช้ในบทละคร ถ้าเป็นเพลงที่เฉพาะเจาะจง และมีผลต่อเรื่องโดยมากผู้เขียนบทจะเป็นผู้เลือกและใส่อยู่ในเรื่อง ซึ่งเพลงต้องตรงตามยุคสมัยและมีผลต่อเรื่อง แต่ถ้าบางครั้งบางเพลงเป็นเพลงบรรยากาศของเรื่องบางใครเป็นหน้าที่ของผู้กำกับการแสดง

2. วิธีการสร้างบทละครเวที

การสร้างบทละครเริ่มคิดจากจุดประสงค์ของการแสดงละครว่า จะต้องแสดงละครหรือมีละครนั้นเพื่ออะไร แสดงในงานอะไร ผู้เขียนบทจะเริ่มคิดเขียนโดยที่ผู้เขียนบทมีสิ่งที่ยากจะบอก หรือถ่ายทอดโดยความคิดมาจาก สิ่งรอบตัว สถานการณ์บ้านเมือง เหตุการณ์ร่วมสมัย จากประวัติศาสตร์ จากตนเอง จากครอบครัว และจากเพื่อนฝูง คนรอบข้าง ได้แนวคิดแล้วก็จะมีการหาข้อมูล เอาข้อมูลมาวิเคราะห์ จากนั้นมาทำโครงเรื่อง ต่อด้วยโครงเรื่องขยายซึ่งการคิดอาจมีคิดคนเดียวหรือมีการคิดเป็นกลุ่มเช่น

คุณสินีนามูเริ่มจากคิดว่ามีประเด็นอะไรบ้าง ทำให้เป็นโครงเรื่องของตนเอง มีผู้ช่วยคอยช่วยจัดการกระทำ สถานการณ์ แต่จะไม่มี การเขียนเป็นบทออกมา ต่างคนต่างซ้อมแสดงสด (improvisation) จนถึงที่นักแสดงสองคนมาซ้อมพร้อมกัน ผลัดกันแสดง แล้วมาพูดคุย กับสิ่งที่เกิดขึ้นว่ารู้สึกอย่างไร จากนั้นทำการเลือกเป็นแต่ละเหตุการณ์ กระบวนการสำคัญของการทำคือ การพูดคุย ได้เสียง คัดกรอง เลือก การหาข้อมูล การแสดงแบบนี้ไม่มีเป็นบท แต่จะมีแค่สถานการณ์ เพราะ เป็นการแสดงที่ต้องฝึกฝนจากร่างกาย ต้องใช้ร่างกายในการจำโดยฝึก จนร่างกายจำการเคลื่อนไหวรู้สึกได้จนแสดงเป็นละคร

คุณนิกรเริ่มจากหาประเด็นที่อยากเล่าก่อน บางครั้งมีหลายๆ เรื่องมาพร้อมกัน แล้วจะคิดไปว่าเรื่องจะเป็นอย่างไร ซึ่งบางเรื่องคิดไว้ สองถึงสามปีแล้วค่อยมาเขียน พอคิดก็จะหาข้อมูลเก็บไว้ก่อน รวบรวม ข้อมูล แล้วจึงเริ่มเขียน พอเขียนเสร็จก็จะอ่านทบทวนเอง คิดถึงนักแสดง ที่แสดง

คุณนัทจะนั่งพูดคุยกับนักแสดงและทีมงาน แล้วหาประเด็นที่น่าสนใจ เรื่องใกล้ตัวของนักแสดงแต่ละคน หรือเรื่องในเหตุการณ์ปัจจุบัน จากนั้นคุณนัทจะนำไปจดแล้วไปเขียนโครงเรื่อง แล้วไปแยกเป็นโครง เรื่องขยาย (Treatment) เป็นสถานการณ์ แล้วจะนัดซ้อมละคร โดยบอก ลักษณะตัวละคร (Character) สถานการณ์ (Situation) ความต้องการ ของเรื่อง (Super Objective) ให้นักแสดง และบอกว่าเปิดเรื่องอย่างไร จบอย่างไร นักแสดงจะแสดงสด จนออกมาเป็นละคร

คุณปานรัตน์จะเลือกเรื่องแสดงที่เหมาะสมกับวาระของการ แสดงที่เหมาะสม ซึ่งจะเอาจากเรื่องที่เคยอ่านมาแล้วดูว่าจะแสดงที่ไหน

แล้วเลือกว่ามีประเด็นอะไรจะบอกในช่วงที่ละครแสดงเอาเรื่องที่สนใจ ซึ่งการทำโครงเรื่องนี้จะทำตามบทละครเก่า แต่มีการปรับให้เข้ากับบริบทไทย มีการล้อเลียนให้สนุกสนาน แต่ปกติจะอ่านก่อนแล้วเลือกเรื่องให้เข้ากับบริบทไทย แต่จะไม่ได้มีการเปรียบเทียบฉากต่อฉาก แต่จะทำโครงเรื่องแล้วสร้างโครงเรื่องใหม่ในแบบของไทย การใส่สถานที่เวลาให้เข้ากับสังคมไทย หรือมีการเปลี่ยนโครงเรื่องให้เข้ากับสังคมไทย

คุณณัฐพลเริ่มจากการพูดคุยกันในที่ที่มีประเด็นที่น่าสนใจว่าแต่ละคนมีความคิดเกี่ยวกับอะไร ซึ่งจะคำนึงถึงสถานที่แสดงด้วย และกลุ่มผู้ชม เพราะจะต้องเป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่ชมได้เด็กก็ดูได้เช่นกัน ต้องคิดก่อนแสดงพอได้เรื่องหลักก็จะเอาสถานการณ์มาใส่เป็นโครงเรื่องย่อยๆ โดยการคิดจะเป็นการทดลองแสดง ว่าถ้าสถานการณ์อย่างนี้แล้วแสดงอะไรได้บ้างต้องคิดเป็นภาพในหัวให้ได้ แล้วจะจดไว้เป็นฉากๆว่าเกิดอะไรบ้างพอได้เรื่องต้องก็ซ้อม แล้วบางครั้งมีการตัดต่อว่าเอาสถานการณ์ไหนขึ้นก่อนหลัง จนวันแสดง และมีการแบ่งหน้าที่อีกครั้งก่อนแสดงว่าใครจะเป็นคนเล่นกับผู้ชม

กระบวนการทำบทจะมีการแก้บทจนถึงวันแสดงจริงถ้าผู้เขียนบทเป็นผู้กำกับด้วย แต่จะเปลี่ยนแค่เล็กน้อยจะไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงโครงเรื่อง หรือแนวคิดของเรื่อง ซึ่งการทำบทขึ้นอยู่กับรูปแบบของละครที่นำเสนอด้วยการเขียนบทเสร็จแล้วผู้เขียนจะมีการการอ่านบทบททวนอ่านบท มีการพูดบทเพื่อดูว่าเข้าปากกับนักแสดงหรือไม่ ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ตัวสะกดรูปแบบการพิมพ์ แต่สำหรับแบบไม่มีบท ก็จะทวนสถานการณ์ที่ทำว่าน่าสนใจพอไหม แล้วจะทวนอีกทีเวลาซ้อมเลย

3. เทคนิคเฉพาะบุคคลของผู้สร้างบทละครเวที สรุปลงได้ดังนี้

คุณสินีนางู เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจาก แรงขับและความชอบจากนักแสดง เป็นหลักสำคัญและการฝึกฝนร่างกาย และต้องมีเรื่องที่ยากจะเล่าจริงๆ จริงใจต่อความรู้สึกของตนเอง การนำเรื่องจากชีวิตของนักแสดง ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์

การสร้างละครเวทีของคุณคุณสินีนางู เป็นละครแนว Physical Theater ซึ่งเป็นการใช้ร่างกายในการสื่อสารกับผู้ชม ดังนั้นการสร้างละครหรือบท ต้องใช้ความชอบ (passion) ของผู้สร้างงานในการทำงานให้เกิดขึ้น โดยต้องมีเรื่องราวที่เกิดขึ้นเพื่อสร้างความรู้สึกลึกและเข้าใจ โดยมีกระบวนการ การพูดคุย โต้เถียง คัดกรอง เลือกลง การหาข้อมูล ที่เป็นกระบวนการที่คุณสินีนางูสร้างงาน และที่สำคัญนักแสดงต้องมีอาวุธทางการแสดงนั่นคือทักษะของการแสดง การเคลื่อนไหว (Movement) เสียยังสะท้อนผู้หญิงกับสังคมจากงาน

คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปด

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจาก จากการถ่ายทอดความคิดของตัวเอง แสดง พูดในสิ่งที่ตัวละครคิดในเหตุการณ์หรือสถานที่จริง สะท้อนตัวละครต่อเหตุการณ์จริง การนำเรื่องจากสถานการณ์จริง แต่ไม่ตัดสินเข้าข้างใดข้างหนึ่งจะนำเสนอความเป็นกลางให้ผู้ชมได้คิด

ละครของคุณคุณนิกร โดยมากจะเป็นละครที่เล่าถึงสังคม มีการพูดถึงการเมืองการปกครองบ้าง ซึ่งจะเห็นได้จากเรื่องแม่น้ำแห่งความตาย แต่สิ่งที่ชัดเจนของคุณนิกรคือ การที่ตัวละครได้ออกมาพูดแทนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บางครั้งเป็นเสียงสะท้อนของตัวละครที่มีต่อ

เหตุการณ์จริง แต่จะไม่มี การตัดสินว่าเหตุการณ์นั้นถูกหรือผิด มุมมอง การเล่าเรื่องที่มีต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งซึ่งมีการคิดที่ น่าสนใจ

คุณนัท นวลแพง เสาศูง

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจาก ความธรรมชาติของตัวละครที่ ผู้ชมเข้าใจความรู้สึก เข้าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม สะท้อนยุคสมัย การร่วมกันคิดให้นักแสดงคิดบทพูดเองจะช่วยให้นักแสดงพูดเข้าปาก มากขึ้น และนักแสดงเป็นตัวแทนของของตัวละครจะเข้าใจบทตัวเองดียิ่งขึ้น

ละครของคุณนัท โดยมากจะเป็นละครที่แนวตลกเสียดสีสังคม ซึ่งประเด็นส่วนใหญ่มาจาก สิ่งรอบข้างที่เกิดขึ้นในสังคมในสื่อ ซึ่งจะ บ่งบอกถึงยุคสมัยที่กำลังเกิดขึ้น การสร้างตัวละคร ที่มีความน่าสนใจ มุมมองวิธีคิด และตัวละครหลักมักเป็นผู้หญิง ซึ่งตัวละครจะแสดง ความรู้สึกของผู้หญิงได้อย่างดี และเนื้อเรื่องทันสมัย มีแอบแฝงเนื้อเรื่อง การเมือง หรือเหตุการณ์บ้างในเป็นบรรยากาศ

ปานรัตน์ กริชชาญชัย กลุ่มละคร New Theater Society

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจาก การสร้างความสัมพันธ์ของตัวละคร อย่างน่าสนใจ และมีการเข้าใจบทละครในบริบทจากต่างชาติและเข้าใจ บริบทสังคมไทยเป็นอย่างดี ตอนจบมีการสร้างปลายเปิดให้ผู้ชมได้คิด และมีการใช้จังหวะการเล่าเรื่อง ทั้งความตื่นเต้นไว้ท้ายฉาก

ลักษณะละครของคุณปานรัตน์ ส่วนใหญ่จะเป็นละครที่มาจาก การดัดแปลงจากบทละคร (Adaptation) ซึ่งลักษณะเด่นของละครคุณ ปานรัตน์ นอกจากมีเนื้อเรื่องที่สนุกของละครที่เป็นเรื่องใกล้ตัว แต่มี ความสัมพันธ์ของตัวละครที่น่าสนใจ ความสัมพันธ์ในครอบครัว แม่ลูก พี่น้อง ความสัมพันธ์ของเพื่อน ความสัมพันธ์ของสามีภรรยา ซึ่งเป็นเรื่อง

ละเอียดอ่อนแต่คุณปานรัตนสามารถถ่ายทอดได้อย่างน่าสนใจ พร้อม
ทั้งมีเสียงหัวเราะ ซึ่งเป็นการสถานการณ์ได้ดี

คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจาก การถ่ายทอดภาษาเขียนความคิด มา
เล่าเป็นภาษาภาพ เป็นการเล่าเรื่องตลกร้ายแต่เชิงบวก กับเหตุการณ์ต่างๆที่
แสดง การเลือกให้สนุกเหมาะสมกับนักแสดงและบท ใช้หลัก สด ง่าย เกี่ยว ทั่ว

ลักษณะละครของคุณณัฐพล จะต้องใช้ความสามารถในการแสดงใน
การเล่าเรื่องการใช้ภาษาวางกายในการเล่าเรื่องซึ่งเทคนิคหลักของละคร
คือพลังของความง่าย ต้องอะไรที่เข้าใจง่ายใกล้ตัวผู้ชม แต่จะมีการแสดงที่ไม่
เหมือนคนอื่น เพราะใช้หลัก สด ง่าย เกี่ยว ทั่ว สดคือความแปลกใหม่ให้คน
ดู ง่ายคือเรื่องง่ายๆที่ผู้ชมเข้าใจ เกี่ยวคือเอาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ชม ทั่วคือมัน
ต้องมีแปลกประหลาดใจ ซึ่งหลักนี้จะเป็นการเอามาในการเล่าเรื่อง แล้วเวลา
ในการแสดงไม่ควรเกิน 15 นาทีต่อสถานการณ์ เพราะจะเอาผู้ชมอยู่ซึ่งทำให้
ผู้ชมไม่เบื่อ

4. ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ สรุปได้ดังต่อไปนี้

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่ผลต่อการสร้างสรรค์งาน ผู้สร้างงานต้องมีพื้นฐาน
ของการแสดง เข้าใจ และได้รับการฝึกฝนร่างกายอย่างเพียงพอ มีการใช้
การแสดงสดได้ สำหรับวิธีคิดต้องศึกษาเข้าใจในสังคม ต้องมีความชอบ
(Passion) อย่างสูงในการทำงาน เป็นแรงขับในการสร้างผลงาน ต้องมี
เรื่องที่ต้องการเล่าต้องการพูด กับการหาข้อมูลผู้เขียนต้องมีความต้องการ

เล่าต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งผู้เขียนบทควรเข้าใจละครเวทีอย่างดี เข้าใจองค์ประกอบการเล่าเรื่อง ถึงจะเล่าเรื่องได้น่าสนใจ สำหรับแนวละคร ดัดแปลงจากบทละคร (Adaptation) ต้องอ่านเยอะชอบการอ่าน เพราะ ต้องอ่านจะบทละครต่างประเทศ หรือ นวนิยายไทย ต้องเลือกหยิบแนวที่ ตนเองชอบ ซึ่งอาจไม่หลากหลายแนวที่เลือกสำหรับผู้ชมที่ต้องการความ หลากหลาย

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน เรื่องต้องมีประเด็นที่พูด ที่ไม่เซย ทันสมัยหรือเป็นเรื่องที่คนอื่นรู้อยู่แล้ว ซึ่งบทสมัยใหม่บางครั้งยังไม่ น่าสนใจเพราะขาดประสบการณ์ต่อเหตุการณ์ที่จะเล่าเรื่องให้น่าสนใจ หรือ บางครั้งเป็นเรื่องที่รู้อยู่แล้ว หรือบางครั้งความสมเหตุสมผลที่มีต่อเรื่อง บางครั้ง สร้างงานมาแล้วผู้ชมบางกลุ่มไม่เข้าใจว่างานต้องการสื่อสารอะไรเพราะการ แสดงบางเรื่องไม่มีบทพูด เขียนงานแล้วไม่เชื่อมโยงกับผู้ชมทั้งคนชม เปิด เรื่องแล้วทิ้งไม่ปิดเรื่อง ซึ่งบางครั้งทำเรื่องแล้วเรื่องรก ไม่น่าสนใจ ไม่เลือก เรื่องที่น่าสนใจ การเล่าเรื่องบางครั้งเล่าเรื่องไม่สนุก ไม่มีความน่าสนใจ ผู้ชมหลากหลายซึ่งถ้าผู้ชมเป็นเด็กมาก ก็จะไม่ค่อยเข้าใจ หรือบางเรื่องแรง เกินไปสำหรับเด็ก ก็อาจจะต้องทำให้การแสดงไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก แต่ โดยมากจะคิดก่อนแสดงว่าผู้ชมจะเป็นกลุ่มไหน เพื่อให้การแสดงที่เหมาะสม สำหรับงานดัดแปลงโดยมากคนจะแปลไม่ค่อยดัดแปลง ทำให้บางครั้ง บริบทของต่างชาติบางอย่างของคนไทยอาจไม่เข้าใจ แต่การนำมาดัดแปลง ให้เป็นบริบทไทยมากขึ้น ผู้ชมอาจเข้าใจมากกว่าหรือบทสนทนาที่แปลจาก ต่างชาติอาจตลกแต่มันตลกของต่างชาติ คนไทยอาจมีทิศทางตลกใน แบบของไทยเอง

อธิปราชผล

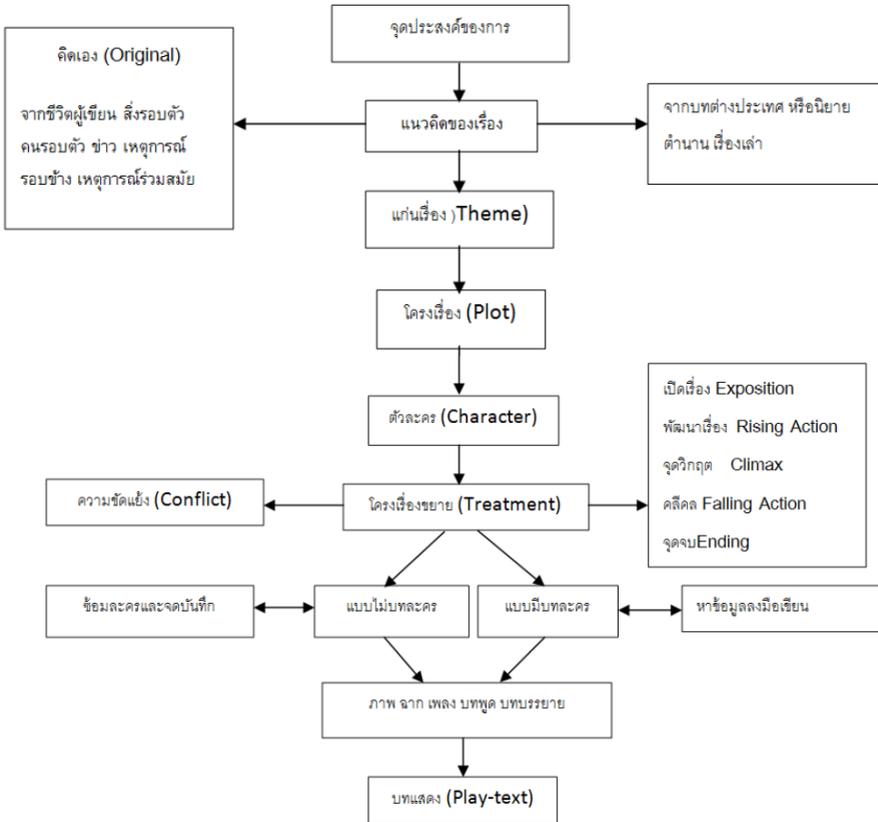
การศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

การศึกษากระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่นั้น ผู้วิจัยศึกษากลุ่มผู้สร้างสรรค์ละครเวทีที่มีผลงานต่อเนื่อง 10 ปี และมีการจัดการแสดงในโรงละครที่มีผู้ชมไม่เกิน 100 คน ดังนั้นผู้สร้างสรรค์บทละครเวทีต้องมีพื้นฐานความเข้าใจละครเวที โดยต้องเข้าใจประเภทของละครเวที รูปแบบการนำเสนอ องค์ประกอบของละครเวที และการเล่าเรื่อง ซึ่งผู้เขียนต้องเข้าใจความต่างของละครเวทีกับการแสดงในสื่ออื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นละครโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ และเทคนิคการเล่าเรื่องบนเวที

ตารางที่ 1 สรุปความคิดสร้างสรรค์ส่วนบุคคลและครอบครัว

หัวข้อบุคคล	คุณลักษณะเฉพาะตัว	คุณลักษณะเฉพาะตัว	คุณลักษณะเฉพาะตัว	คุณลักษณะเฉพาะตัว	คุณลักษณะเฉพาะตัว	คุณลักษณะเฉพาะตัว	คุณลักษณะเฉพาะตัว
กลุ่มครอบครัว การทำงานหน้าที่ ผลงานที่แสดง	กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว เขียนบท ก้าน แสดง ในประเทศไทยและต่างประเทศ	กลุ่มพระมเปด เขียนบท ก้าน แสดง ในประเทศไทยและต่างประเทศ	กลุ่มละครแปด เขียนบท ก้าน แสดง ในประเทศไทยและต่างประเทศ	กลุ่มละครสูง เขียนบท ก้าน แสดง ในประเทศไทยและต่างประเทศ	กลุ่มละครแปด เขียนบท ก้าน แสดง ในประเทศไทยและต่างประเทศ	กลุ่มละครสูง เขียนบท ก้าน แสดง ในประเทศไทยและต่างประเทศ	กลุ่มละครแปด เขียนบท ก้าน แสดง ในประเทศไทยและต่างประเทศ
รูปแบบละคร รูปแบบการเขียน แนว การสร้างบท	Physical ไม่มีบท จากตัวเอง	ละครพูด สะท้อนสังคม มีบทละคร จากเหตุการณ์ในสังคม					
ลักษณะเฉพาะตัว	เรื่องเป็นภาพยนตร์ เกี่ยวกับผู้หญิง การสร้างสรรค์ตัวเอง จากความเป็นตัวของตัวเอง	การที่บทละครถ่ายทอดความคิด ของตัวละครได้พูดความคิด ต่อเหตุการณ์เป็นการไม่ตัดสิน เหตุการณ์	การที่บทละครถ่ายทอดความคิด ของตัวละครได้พูดความคิด ต่อเหตุการณ์เป็นการไม่ตัดสิน เหตุการณ์	การที่บทละครถ่ายทอดความคิด ของตัวละครได้พูดความคิด ต่อเหตุการณ์เป็นการไม่ตัดสิน เหตุการณ์	การที่บทละครถ่ายทอดความคิด ของตัวละครได้พูดความคิด ต่อเหตุการณ์เป็นการไม่ตัดสิน เหตุการณ์	การที่บทละครถ่ายทอดความคิด ของตัวละครได้พูดความคิด ต่อเหตุการณ์เป็นการไม่ตัดสิน เหตุการณ์	การที่บทละครถ่ายทอดความคิด ของตัวละครได้พูดความคิด ต่อเหตุการณ์เป็นการไม่ตัดสิน เหตุการณ์
วิธีการทำงาน	การพูดคุยได้เสียง คัดกรอง เสียง การพหุข้อมูล แล้วมาทำเป็นบท	เก็บข้อมูล แล้วนำมาเขียน	เก็บข้อมูล แล้วนำมาเขียน	พูดคุยกันเขียน หาความเป็นจริง ข้อละคร หาบทพูดและเรื่องราว	พูดคุยกันเขียน หาความเป็นจริง ข้อละคร หาบทพูดและเรื่องราว	พูดคุยกันเขียน หาความเป็นจริง ข้อละคร หาบทพูดและเรื่องราว	พูดคุยกันเขียน หาความเป็นจริง ข้อละคร หาบทพูดและเรื่องราว
ปัจจัยภายใน ที่มีผลกับงาน	พื้นฐานการใช้ร่างกาย เพราะต้องใช้ร่างกาย เล่าเรื่อง	การพหุข้อมูล แล้วมาทำเป็นบท	การพหุข้อมูล แล้วมาทำเป็นบท	การพหุข้อมูล แล้วมาทำเป็นบท	การพหุข้อมูล แล้วมาทำเป็นบท	การพหุข้อมูล แล้วมาทำเป็นบท	การพหุข้อมูล แล้วมาทำเป็นบท
ปัจจัยภายนอก ที่มีผลกับงาน	ผู้ชมบางกลุ่มใหม่กับ งานแสดงแบบใช้ร่างกาย เล่าเรื่อง	ผู้ชมกับเรื่องเล่าต้องไม่ซ้ำ	ผู้ชมกับเรื่องเล่าต้องไม่ซ้ำ	ผู้ชมกับเรื่องเล่าต้องไม่ซ้ำ	ผู้ชมกับเรื่องเล่าต้องไม่ซ้ำ	ผู้ชมกับเรื่องเล่าต้องไม่ซ้ำ	ผู้ชมกับเรื่องเล่าต้องไม่ซ้ำ
ตัวอย่างละคร ที่ใช้ในชีวิตจริงนี้	I sea แสดง	ไร้ฟ้าผ่า แม่น้ำแห่งความตาย	ไร้ฟ้าผ่า แม่น้ำแห่งความตาย	ไร้ฟ้าผ่า แม่น้ำแห่งความตาย	ไร้ฟ้าผ่า แม่น้ำแห่งความตาย	ไร้ฟ้าผ่า แม่น้ำแห่งความตาย	ไร้ฟ้าผ่า แม่น้ำแห่งความตาย

แผนภูมิที่ 2 กระบวนการสร้างสรรค์บทละครเวที กระบวนการคิดบทละครเวที

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

การศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

การศึกษาวิจัยด้านการเขียนบทละครเวที จากการศึกษาข้อมูลเอกสารประกอบต่างที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมีผู้สนใจด้านนี้น้อยเพราะงานวิจัยส่วนใหญ่จะไปศึกษาการเขียนบทละครโทรทัศน์ และการเขียนบทภาพยนตร์ และศึกษาวិเคราะห์เนื้อหาของเรื่อง มากกว่ากระบวนการสร้างบทละคร ซึ่งโดยมากไม่มีการเจาะลึกสัมภาษณ์ เทคนิคการเขียนบทละคร การทำวิจัยครั้งนี้มีการสัมภาษณ์ ผู้สร้างสรรคบทละครในแต่ละวิธีการนำเสนอบทละคร ได้เทคนิคและวิธีของแต่ละบุคคล และเป็นข้อมูลแต่ละบุคคล โดยการสัมภาษณ์ การสังเกต การวิเคราะห์ ซึ่งบางข้อมูลเป็นข้อมูลที่ไม่เปิดเผย หรือบางบทละครไม่มีการเขียนเป็นบทที่สมบูรณ์ และผู้สร้างสรรคบทละครมีการแสดงในประเทศหรือต่างประเทศ ดังนั้นการทำงานวิจัยในลักษณะนี้ควรมีเวลาที่ศึกษาวิจัยอย่างเพียงพอ

การทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างสรรคบทละครเวที หรือการสร้างสรรคละครเวที ผู้ศึกษาควรมีโอกาสได้ชม ผลงานของกลุ่มผู้สร้างสรรค ดังนั้นละครเวทีเป็นการแสดงสดที่ไม่มีการชมย้อนหลังได้ ผู้ศึกษาควรชมละครเวทีของกลุ่มต่างๆ เมื่อมีโอกาสเพื่อสามารถหากกลุ่มตัวอย่างหรือเลือกมาวิเคราะห์ได้

ละครเวทีที่ศึกษาเป็นการศึกษาละครเวทีกลุ่มที่แสดงในโรงเล็ก ที่มีผู้ชมไม่เกิน 100 คน หรือเป็นกลุ่มละครชุมชน การศึกษาควรศึกษาความเข้าใจของกลุ่มผู้ชมเพราะคนส่วนใหญ่ไม่เคยรู้ว่ามีการแสดงอยู่ในโรงละครโรงเล็ก หรือไม่เข้าใจศาสตร์ของละครเวที คนส่วนใหญ่จะรู้จักแต่ละครเวทีที่แสดงในโรงใหญ่เช่น รัชดาลัย หรือ เอ็มเธียร์เตอร์

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

การศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ มีข้อเสนอแนะสำหรับครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

1. การศึกษาเทคนิคการเขียนบทละครเวทีสมัยใหม่ เทคนิคเฉพาะบุคคลของโรงละครโรงใหญ่ที่มีผลงานต่อเนื่อง ซึ่งผู้วิจัยจะได้แง่มุมการเขียนบทละครสำหรับโรงละครโรงใหญ่

2. การศึกษาประวัติละครเวทีไทยสมัยใหม่ เพราะยังไม่มีใครรวบรวม ประวัติละครเวทีจนถึงปัจจุบัน มีแต่การศึกษาศึกษาในสถานศึกษาของไทยบางส่วน

3. การศึกษาอาชีพนักการละครเวทีไทยในสังคมไทยสามารถเป็นอาชีพที่เลี้ยงชีพได้หรือไม่

บรรณานุกรม

- กอบกุล อังคुकานนท์.(2537). *ละครเวทีสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จัดตร. เขมิกา จินดาวงศ์. (2551). *การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิกร แซ่ตั้ง. (2545). *ทาร์กจกเปรต กับบทละครทั้ง 6*. กรุงเทพฯ:ดีเอฟ ดิจิทัล พรีนติ้ง.
- นราพร สังข์ชัย. (2551). *การเขียนบทละครโทรทัศน์: กระบวนการคิดสร้างสรรค์และเทคนิค*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- นพมาศ แวงหงษ์. (2550). *ปริทัศน์ศิลปะการละคร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นับทอง ทองใบ.(2553). *ศิลปะวิจารณ์ รายการวิทยุโทรทัศน์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- พัชรินทร์ มหิทธิกร. (2551). *สิ่งไหนกรรพ: การศึกษาการดัดแปลงนิทานคำกลอนเป็นบทละครเวทีสมัยใหม่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิชญา พิริยะประทานคุณ. (2556). *ปัจจัยที่ผลมีต่อการเลือกชมโรงละครโรงเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร*. บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1-6.
- พรรัตน์ ดำรง. (2547). *การละครสำหรับเยาวชน*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พรรณศักดิ์ สุชี. (2514). *การเขียนบทละคร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- มัทนี รัตนิน. (2555). *ศิลปะการแสดงละคร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิวารุช ไพรีพินาศ. (2557). *กระบวนการสร้างบทอิงประวัติศาสตร์ในสื่อจินตคดีสมัยใหม่*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สมพร พู่ราช. (2554). *ศิลปะท่าทางและการเคลื่อนไหว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- David Ball. (1988). *Backward and Forwards*. Chicago: Southern Illinois University Press.
- Mattani Moj dara Rutnin. (1996). *Dance Drama, and Theatre in Thailand*. Bangkok : Silkworm Books.
- Mark Fortier. (2002). *Theory / Theater*. New York: Rutledge.
- Orson Scott Card. (1999). *Character & Viewpoint*. Cincinnati: Writer's Digest Book.
- Pat Cooper and Ken Dancyer. (1999). *Writing the Short Film*. Boston: Focal Press.
- Will Dunne. (2009). *The Dramatic writer's companion*. Chicago. The University of Chicago Press.

Bibliography

- David Ball. (1988). *Backward and Forwards*. Chicago: Southern Illinois University Press.
- Kemika Jindawong .(2008) *Analysis of narrative structure in the films of Apichatpong Weerasethakul. Thesis Master of Art (Media Art and design)*. Chiang Mai: Chiang Mai Press. (In Thai).
- Kobkung Ingkutarnon. (1994) *Modern Play*. Bangkok: Chat Publisher. (In Thai).
- Mark Fortier. (2002). *Theory /Theater*. New York: Rutledge.
- Mattani Mojdara Rutnin. (1996). *Dance Drama, and Theatre in Thailand*. Bangkok : Silkworm Books.
- Mattani Mojdara Rutnin (2012) *The Performing Arts*. Bangkok: Thammasat University Press. (In Thai).
- Narapong Sangchai. (2008). *Thai TV Drama Script writing Creation Process and Techniques*. Bangkok: University of Thai Chamber of Commerce Publisher. (In Thai).
- Nikong Satang. (2002). *The Baby with 6 play*. Bangkok : DF digital Printing. (In Thai)
- Nopamat Veohong. (2007) *Introduction to Dramatic Arts*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai).
- Nubthong Thongbi. (2010). *Television criticism*. Bangkok: Sripatum University Press. (In Thai).

- Orson Scott Card. (1999). *Character & Viewpoint*. Cincinnati: Writer's Digest Book.
- Pat Cooper and Ken Dancyer. (1999). *Writing the Short Film*. Boston: Focal Press.
- Patcharin Mahittikorn. (2008). *Singhakraiphop: A study of the Adaptation of the Poetical Tale to Modern Plays*. Master of Art (Thai Literature). Bangkok: Kasetsart university. (In Thai)
- Pichaya Piriya-phatankung. (2013). *Factors which affect the decision making in watching stage theater among people in Bangkok Metropolitan*. Master degree Thammasat University, 1-6. (In Thai).
- Pornrat Dumrong. (2004) *Drama for Youth*. Bangkok. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai).
- Punnasak Sukee. (1998). *Playwriting*. Bangkok. Bangkok: University Press. (In Thai).
- Siwavut Pairepinat. (2015). *The Process of Script Creation for the historical Modern imaginative Media*. Bangkok: Dhurakij pundit university. (In Thai).
- Somporn Furat. (2013). *Arts of Acting and Movement*. Bangkok: Thammasat University Press. (In Thai).
- Will Dunne. (2009). *The Dramatic writer's companion*. Chicago. The University of Chicago Press.